

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ
Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 19/7/2017

Αριθμός απόφασης: 1472

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ &
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α7' - Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45

Ταχ. Κώδικας : 54630 – Θεσ/νικη

Τηλέφωνο : 2313-333245

ΦΑΞ : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/27-4-2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-4-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 31/3/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, κατοίκου, επί της οδού, Τ.Κ., κατά του με αρ. Εκκαθαριστικού σημειώματος φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2008 με βάση την 2^η τροποποιητική δήλωση και του με αρ. Εκκαθαριστικού σημειώματος φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2009 με βάση την 1^η τροποποιητική δήλωση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τα ανωτέρω προσβαλλόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα των οποίων ζητείται η ακύρωση.
6. Το με αρ.πρωτ. Συμπληρωματικό Υπόμνημα με συνημμένο το από 23/5/2017 απαντητικό έγγραφο της Υπηρεσίας Φόρων και Δασμών (HM Revenue and Customs) του Ην. Βασιλείου.
7. Την από 31/3/2017 Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.
8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7 - Επανεξέτασης, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 31/3/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προσβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων υπέβαλε εκπρόθεσμα, στις 24/6/2014, τις με αριθμό καταχώρησης και τροποποιητικές - συμπληρωματικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος οικονομικών ετών 2008 και 2009 αντίστοιχα, προκειμένου να δηλώσει τα νομίμως κτηθέντα εισοδήματά του αλλοδαπής προέλευσης. Συγκεκριμένα, για το οικ. έτος 2008, δήλωσε στον κωδικό 389 μισθούς αλλοδαπής προέλευσης ποσό 71.491,62 € και στον κωδικό 651 τον φόρο που καταβλήθηκε στο εξωτερικό ποσό 19.814,27 €. Για το οικονομικό έτος 2009, δήλωσε στον κωδικό 389 μισθούς αλλοδαπής προέλευσης ποσό 18.347,63 € και στον κωδικό 651 τον φόρο που καταβλήθηκε στο εξωτερικό ποσό 5.085,14 €. Ακολουθώντας, με βάση τις ανωτέρω συμπληρωματικές δηλώσεις, εκδόθηκαν τα αντίστοιχα εκκαθαριστικά σημειώματα, όπου προέκυψε για το οικ. έτος 2008 φόρος ποσού 2.539,94 € και για το οικ. έτος 2009 φόρος ποσού 2.742,18 €. Στη συνέχεια, η φορολογική αρχή ανακάλεσε το εκκαθαριστικό σημείωμα βάσει της 1^η συμπληρωματικής δήλωσης του οικονομικού έτους 2008, διότι εκ παραδρομής πιστώθηκε ο φόρος που παρακρατήθηκε στο εξωτερικό, ενώ είχε υποπέσει σε παραγραφή και προέβη σε νέα εκκαθάριση της με αρ. καταχώρησης τροποποιητικής – συμπληρωματικής δήλωσης φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2008, εκδίδοντας το με αρ. ειδ. .. και αρ. χρημ. καταλόγου εκκαθαριστικό σημείωμα και καταλογίστηκε στον προσφεύγοντα φόρος ποσού 34.242,77€.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των προσβαλλόμενων εκκαθαριστικών σημειωμάτων φόρου εισοδήματος οικ. ετών 2008 – 2009 προβάλλοντας τους εξής λόγους :

1. Κατά τις επίμαχες χρήσεις 2007 -2008 ήταν νόμιμος κάτοικος εξωτερικού και ως εκ τούτου δεν είχε υποχρέωση υποβολής φορολογικών δηλώσεων στην Ελλάδα.
2. Παραβίαση του άρθρου 4 παρ. 5 του Συντάγματος και των διεθνών υποχρεώσεων της Ελλάδας περί αποφυγής πρακτικών επιβολής διπλής φορολογίας.
3. Παράνομη η άρνηση της Διοίκησης να αναγνωρίσει την καταβολή φόρου στην αλλοδαπή.

Επειδή, στο άρθρο 2 του Ν.2238/94, ως ίσχυε κατά τις επίμαχες χρήσεις, ορίζονταν : «1. Σε φόρο υπόκειται κάθε φυσικό πρόσωπο, το οποίο αποκτά εισόδημα που προκύπτει στην Ελλάδα ανεξάρτητα από την ιθαγένεια και τον τόπο κατοικίας ή διαμονής του. Επίσης, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά του, σε φόρο υπόκειται κάθε φυσικό πρόσωπο για τα εισοδήματά του που προκύπτουν στην αλλοδαπή, εφόσον έχει την κατοικία του στην Ελλάδα..» και στο άρθρο 76 του ίδιου νόμου «1. Αν ο υπόχρεος σε δήλωση μεταβάλει την κατοικία ή τη διαμονή του έχει υποχρέωση να υποβάλλει, μέχρι τη λήξη του οικείου έτους, στον προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας που είναι αρμόδιος πριν από τη μεταβολή, τη δήλωση που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 5 της 1027411/842/ΔΜ/ 26.2.1998 (ΦΕΚ 193 Β') απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, για τον τρόπο της νέας κατοικίας ή διαμονής του.»

Επειδή με το Ν.Δ. 2732/1953 (ΦΕΚ 329/12-11-1953/τ.Α') κυρώθηκε Σύμβαση μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής.

Επειδή, με το άρθρο 19 παρ. 1 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013) ορίζεται ότι: «Αν ο φορολογούμενος διαπιστώσει, ότι η φορολογική δήλωση που υπέβαλε στη Φορολογική Διοίκηση περιέχει λάθος ή παράλειψη, υποχρεούται να υποβάλει τροποποιητική φορολογική δήλωση».

Επειδή στην ΠΟΛ 1114/2016 του Γ.Γ.Δ.Ε., με την οποία έγινε αποδεκτή η με αρ. 14/2016 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. (Β' Τμήμα), ορίζεται : «... β) Η, μετά την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου, υποβολή τροποποιητικής δήλωσης (εν είδει συμπληρωματικής τοιαύτης), από την οποία προέκυψε αυξημένη φορολογητέα ύλη σε σχέση με αυτήν της αρχικής δήλωσης και συνακολούθως επί πλέον καταβλητέος φόρος, ανάγεται στη σφαίρα της βούλησης και των νόμιμων επιλογών του φορολογουμένου, αφού, ως έχει κριθεί, η, υπέρ του φορολογουμένου, θεσπισμένη παραγραφή του δικαιώματος επιβολής του φόρου από το Δημόσιο συνιστά γνήσια παραγραφή (ΣΤΕ 3643/2013, 1378/2006, 2950/2005, 1626/2001 κ.α.) και ως εκ τούτου η εξ αυτής παραίτηση του φορολογουμένου είναι καθ' όλα επιτρεπτή (ΣΤΕ 3788/2005).

Επομένως, υπό το καθεστώς του άρθρου 19 του Κ.Φ.Δ., η προβλεπόμενη σε αυτό τροποποιητική δήλωση περιλαμβάνει τόσο τη δήλωση, η οποία συνεπάγεται επαύξηση των φορολογικών υποχρεώσεων αυτού που την υποβάλλει (και αντιστοιχεί στην προαναφερθείσα πρώην συμπληρωματική) και η υποβολή της είναι υποχρεωτική, όσο και τη δήλωση, η οποία συνεπάγεται μείωση των υποχρεώσεων που προέκυπταν από την αρχική δήλωση (και αντιστοιχεί στην προαναφερθείσα πρώην ανακλητική) και η υποβολή της δεν έχει χαρακτήρα υποχρεωτικότητας, αλλά ανάγεται στη σφαίρα των δικαιωμάτων του ενδιαφερόμενου και τελεί υπό τον χρονικό

περιορισμό της υποβολής της μέχρι την έκδοση εντολής ελέγχου ή μέχρι την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου προς επιβολή του φόρου.

γ) Στην περίπτωση που υποβλήθηκαν τροποποιητικές δηλώσεις, οι οποίες αντιστοιχούν στις προαναφερθείσες πρώην συμπληρωματικές δηλώσεις των οποίων η υποβολή είναι υποχρεωτική, ανεξάρτητα αν έχουν υποβληθεί πριν ή μετά την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου να επιβάλει τον φόρο, η φορολογική αρχή νομίμως αποδέχθηκε την υποβολή τους και επέβαλε τον, δυνάμει αυτών, προκύψαντα κύριο και πρόσθετο φόρο,....»

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση, ο προσφεύγων από τον Απρίλιο του 2003 μέχρι τον Μάρτιο του 2011 κατοικούσε και εργάζονταν μόνιμα στο εξωτερικό και συγκεκριμένα για την εταιρία με έδρα το Λονδίνο του Ην. Βασιλείου, ενώ από τον Μάρτιο 2009 έως και τον Μάρτιο του 2011 κατοικούσε στην Ζυρίχη της Ελβετίας και εργάζονταν ως εξωτερικός σύμβουλος της ίδιας ως άνω εταιρίας μέχρι την μετακόμισή του στην Αθήνα το έτος 2011. Προς απόδειξη των ανωτέρω, προσκόμισε με την παρούσα προσφυγή, νομίμως μεταφρασμένα και χωρίς την απαιτούμενη επισημείωση της Χάγης (ν. 1497/1984 (ΦΕΚ Α188/27-11-1984), το εκκαθαριστικό έγγραφο των φορολογικών αρχών του Ην. Βασιλείου για το φορολογικό έτος 2007-2008, το από 23/5/2017 απαντητικό έγγραφο της Υπηρεσίας Φόρων και Δασμών (HM Revenue and Customs) του Ην. Βασιλείου, με το οποίο βεβαιώνεται η καταβολή φόρου για το διάστημα 6/4/2006 – 23/1/2009 και την από 13/03/2017 υπεύθυνη δήλωση του τμήματος ανθρωπίνου δυναμικού της εταιρείας, στην οποία εργαζόταν ως μόνιμος υπάλληλος, όπου βεβαιώνει ότι το διάστημα 28/03/2003 έως 23/01/2009, ο προσφεύγων παρείχε υπό την μορφή εξαρτημένης εργασίας τις υπηρεσίες του στις εγκαταστάσεις/δομές της επιχείρησης που εδρεύει στο Λονδίνο, καθώς και μη μεταφρασμένες αναλυτικές αναφορές κίνησης λογαριασμού, πιστωτικών ιδρυμάτων του εξωτερικού, οι οποίες αποστέλλονταν στην μόνιμη κατοικία του στο Λονδίνο και την από σύμβαση ελεύθερης πρακτορείας που σύναψε με την εργοδότη εταιρία.

Επειδή, περαιτέρω, ο προσφεύγων δεν υπέβαλλε στη φορολογική αρχή αίτηση μεταφορά της φορολογικής του κατοικίας, για τις επίμαχες χρήσεις, ενώ από το Μητρώο της Δ.Ο.Υ. φαίνεται ότι για το διάστημα 18/5/1989 – 28/5/2013 διετέλεσε Αντιπρόεδρος Δ.Σ. της εταιρίας «.....», ΑΦΜ .

Επειδή, ωστόσο, ο προσφεύγων, όπως ισχυρίζεται, δήλωσε τα νομίμως κτηθέντα εισοδήματά του αλλοδαπής προέλευσης προκειμένου να καλύψει ζημία από την επιχειρηματική δραστηριότητά στην Ελλάδα και των εξόδων διαβίωσής του, υπέβαλε συμπληρωματικές δηλώσεις φόρου εισοδήματος οικονομικών ετών 2008 -2009, τις οποίες η φορολογική αρχή νομίμως αποδέχθηκε την υποβολή τους και επέβαλε τον, δυνάμει αυτών, προκύψαντα φόρο .

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 43 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως προστέθηκε με την υποπαρ. Δ2 περ. 21 άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014, ορίζεται ότι : *«Εφόσον με την υποβολή τροποποιητικής φορολογικής δήλωσης ή με αυτοτελές αίτημα ή καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο, που αφορά φορολογικό έτος, διαχειριστική περίοδο ή φορολογική υπόθεση, μέχρι την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προβάλλεται αξίωση επιστροφής φόρου, για τα σχετικά με την παραγραφή, εφαρμόζονται τα ισχύοντα μέχρι τον χρόνο έναρξης ισχύος του Κώδικα».*

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.7 του άρθρου 84 του ν.2238/1994, η κατά του Δημοσίου απαίτηση προς επιστροφή φόρου παραγράφεται μετά τρία έτη από την ημερομηνία που η δήλωση αυτή όφειλε να είχε υποβληθεί. Αν υποβληθεί ανακλητική δήλωση ή δήλωση με επιφύλαξη, η αξίωση για την επιστροφή του φόρου παραγράφεται μετά τρία έτη από την ημέρα της με οποιοδήποτε τρόπο αποδοχής της. Η αξίωση για επιστροφή φόρου βάσει υποβληθείσας εμπρόθεσμης δήλωσης αναβιώνει από την κοινοποίηση φύλλου ή πράξης ελέγχου. Ως προς τα λοιπά θέματα της παραγραφής εφαρμόζονται οι διατάξεις του δημοσίου λογιστικού (Ν.2362/1995) , όπως εκάστοτε ισχύουν.

Επειδή, σύμφωνα με την 408/2011 Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ., η οποία έγινε αποδεκτή από την Διοίκηση με την ΠΟΛ 1068/14-3-2012, ορίζεται : « 2.α) Σύμφωνα με το άρθρο 90 παρ. 2 του Ν.2362/1995 (Α'247): «Η κατά του Δημοσίου απαίτηση προς επιστροφή αχρεωστήτως, ή παρά το νόμο, καταβληθέντος, σε αυτό, χρηματικού ποσού, παραγράφεται μετά τρία έτη από της καταβολής...».

β) Κατά την έννοια της διάταξης αυτής αχρεωστήτως ή παρά το νόμο καταβληθέντα ποσά, αποτελούν όχι μόνο εκείνα τα οποία εξ αρχής (δηλαδή κατά τον χρόνο της καταβολής τους) δεν οφείλονταν, αλλά και τα ποσά τα οποία οφείλονταν μεν κατά τον χρόνο της καταβολής τους, κατέστησαν όμως, από επιγενόμενο λόγο (δηλαδή μετά την καταβολή) αχρεώσητα, διότι έπαυσε, από οποιονδήποτε λόγο, να υφίσταται σχετική υποχρέωση (ΣτΕ 820, 821/1997, ΣτΕ 4114/1983 κλπ).

γ) Επίσης, κατά το άρθρο 251 Α.Κ. «Η παραγραφή αρχίζει από τότε που γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική επιδίωξη της». Η ρύθμιση αυτή ισχύει και για κάθε αξίωση κατά του δημοσίου, όπως σαφώς προκύπτει και από το άρθρο 91 του Ν.2362/95 «Περί Δημοσίου Λογιστικού», κατά το οποίο «επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος η παραγραφή οποιοσδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη της».

Περαιτέρω, με τις διατάξεις των άρθρων 92 και 93 του Ν.2362/1995 (Α'247) προσδιορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις αναστολής και διακοπής της παραγραφής των, κατά του Δημοσίου, απαιτήσεων.

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 94 του Ν.2362/1995: «Η παραγραφείσα απαίτηση κατά του Δημοσίου, δεν αντιστασεται για συμψηφισμό.....

δ) Κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων του Ν. 2362/1995, ο χρόνος παραγραφής της αξίωσης για απόδοση των αχρεωστήτως καταβληθέντων είναι τριετής, αφετηρία δε έναρξής του, είναι η καταβολή αυτών, ως συνιστώσα, κατά το συνήθως συμβαίνον, το γεγονός από το οποίο γεννάται η σχετική αξίωση. Όταν όμως η καταβολή παρίσταται «νόμιμη» κατά το χρόνο που λαμβάνει χώρα, η δε υποχρέωση για απόδοση των καταβληθέντων προκύπτει από «επιγενόμενο λόγο», τότε η παραγραφή αρχίζει, κατά τη γενική αρχή του άρθρου 251 ΑΚ, από το χρονικό σημείο επέλευσης του επιγενόμενου, αυτού, λόγου, αφότου και γεννάται η αξίωση για αναζήτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων και όχι από την καταβολή τους.(Αϋ ΗΟC ΣτΕ 1218/1994, ΣτΕ 3850/2000, 4290/1995, 2056/89, 3091/1984).

Κατ' ανάλογη εφαρμογή της γενικής αρχής του άρθρου 251 ΑΚ, στην περίπτωση επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου η τριετής παραγραφή απαίτησης κατά του Δημοσίου, γεννάται από την καταβολή του, (Γνωμ.Ν.Σ.Κ. 407/2003), αν κατά το χρονικό αυτό σημείο δεν υφίστατο όντως υποχρέωση καταβολής, για πραγματικό ή νομικό λόγο, όταν όμως η καταβολή του φόρου, κατά το χρονικό σημείο που ενεργείται είναι νόμιμη, αλλά ο φόρος δεν οφείλεται από επιγενόμενο λόγο, (όπως είναι η υποβολή της σχετικής φορολογικής δήλωσης) η αξίωση προς επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου γεννάται από το χρονικό σημείο, κατά το οποίο ανέκυψε ο επιγενόμενος λόγος και κατέστη η σχετική αξίωση δικαστικά επιδιώξιμη (Γνωμ ΝΣΚ 62/2007, 156/2002, 837/1991, ΣτΕ 3850/2000, 4290/1995, 2056/1989, 3091/1984, Γνωμ. ΝΣΚ 429/2008, 656/2002), οπότε και αρχίζει ο χρόνος της τριετούς παραγραφής της αξίωσης για απόδοση του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου.

Στην τελευταία αυτή περίπτωση εμπίπτει και η περίπτωση κατά την οποία διενεργείται η, κατ' άρθρο 55 παρ. 1 περ. β', παρακράτηση φόρου, όπου η καταβολή του σχετικού φόρου παρίσταται νόμιμη, αλλά, η αξίωση του φορολογουμένου για έκπτωση και επιστροφή του ποσού της επιπλέον διαφοράς, καθώς και η αντίστοιχη υποχρέωση του Δημοσίου προς απόδοσή του, -κατ' εφαρμογή του καθεστώτος της έκπτωσης και του συμψηφισμού, κατ' άρθρο 10 § 3 § 4 του Ν. 2238/1994-, γεννώνται κατά το χρόνο υποβολής της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του οικονομικού έτους, κατά τη διάρκεια του οποίου θα φορολογηθούν τα εισοδήματα, από τα οποία παρακρατήθηκε ο φόρος αυτός, και θα λάβει χώρα η εκκαθάριση του φόρου, (ΑΔ ΗΟC ΣτΕ 1218/1994, 1363/1982, 3664/1981, Γνωμ, ΝΣΚ 263/2009, 491/1995, 837/1991).

Όπως, δε, έχει ειδικότερα κριθεί η τριετής παραγραφή προς απόδοση, από το Δημόσιο, των αχρεωστήτως προκαταβληθέντων ή παρακρατηθέντων φόρων, αρχίζει, όχι από το χρόνο της καταβολής τους στη Φορολογική Αρχή, αλλά, από την υποβολή της σχετικής φορολογικής δήλωσης, στην περίπτωση που αυτή υποβληθεί εμπρόθεσμα, ενώ, αν αυτή δεν υποβληθεί εμπρόθεσμα, από τη λήξη της, κατά νόμο, προθεσμίας για την υποβολή της (ΣτΕ 1643/1983). Η νομολογιακή αυτή λύση υιοθετήθηκε και ρητά με την, μη εφαρμοζόμενη στην προκείμενη περίπτωση , ως εκ του

χρόνου έναρξης ισχύος της διάταξη της παραγράφου 15 του άρθρου 8 του Ν.3842/2010 με την οποία αντικαταστάθηκε η διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 84 του Ν.2238/1994, σύμφωνα με την οποία «7. Η κατά του Δημοσίου απαίτηση προς επιστροφή φόρου παραγράφεται μετά τρία (3) έτη από την ημερομηνία της εμπρόθεσμης υποβολής της δήλωσης ή αν υποβληθεί εκπρόθεσμα η δήλωση, μετά τρία (3) έτη από την ημερομηνία που η δήλωση αυτή όφειλε να είχε υποβληθεί. (...)».

Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, συνάγεται ότι η σχετική αξίωση του προσφεύγοντος για συμψηφισμό του παρακρατηθέντος φόρου αλλοδαπής των οικονομικών ετών 2008 - 2009 είχε ήδη παραγραφεί κατά το χρόνο υποβολής των αντίστοιχων συμπληρωματικών δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος, καθόσον η τριετής παραγραφή του άρθρου 90§2 του Ν.2362/1995, είχε ήδη αρχίσει από την επόμενη της λήξης της ημερομηνίας υποβολής των αρχικών δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος των οικονομικών ετών 2008 – 2009.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 31/3/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση :

α) Οικονομικό Έτος 2008

Ποσό πληρωμής : 34.242,77 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με τον αρ. χρημ. κατ.2017 της Δ.Ο.Υ.

β) Οικονομικό Έτος 2009

Ποσό πληρωμής : 2.742,18 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με τον αρ. χρημ. κατ./2017 της Δ.Ο.Υ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ Α7' ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
α.α.

ΜΑΒΙΝΙΔΟΥ ΚΥΡΑΤΣΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.